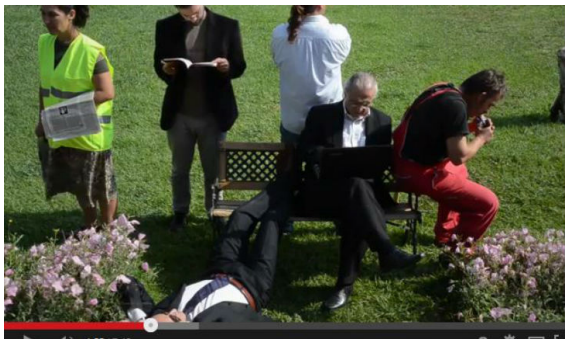
ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

της Ντίνας Ρέππα*

Αρχές Αυγούστου… Αυτοσχέδια παγκάκια από παλέτες, ζωγραφισμένα πολύχρωμα με παιδικά πινέλα από χαρούμενα μουτράκια. Στην πλατεία Βικτωρίας η αλληλεγγύη απαντά στην ανάγκη και συναντά τη ζωή. Και εκεί γεννιέται η απάντηση στην ασχήμια της μισαλλοδοξίας και του μίσους.

Ένα μήνα πριν, αρχές Ιουλίου, ο δήμος της Αθήνας ξηλώνει τα παγκάκια στην πλατεία Βικτωρίας για να εμποδίσει τους πρόσφυγες και τις προσφύγισσες να κάθονται πάνω τους. Στην πράξη αυτή συναντήθηκε η απανθρωπιά του ρατσισμού με τη βαρβαρότητα της πολιτικής του.

Γιατί ξηλώθηκαν τα παγκάκια; Κανείς νοήμων δεν μπορεί να δώσει ορθολογική απάντηση. Η αλήθεια είναι ότι εκεί ξαπόσταιναν το κορμί τους μανάδες με μωρά και γερόντοι/ισσες. Τώρα που αφαίρεσαν τα παγκάκια, υποχρεώνονται οι άνθρωποι να κάθονται κάτω, στις πλάκες της πλατείας, αλλά δεν έφυγαν. Ποιος ανόητος πίστεψε ότι αυτοί που συναντήθηκαν με τα χίλια πρόσωπα του θανάτου κι επέζησαν, θα εγκατέλειπαν την πλατεία γιατί αφαίρεσαν τα παγκάκια; Ποιος ανόητος πίστεψε ότι αυτοί που ξεκουράστηκαν σε όποια πέτρα και γη βρέθηκε στο διάβα τους, θα έφευγαν από τη Βικτώρια γιατί ξήλωσαν τα παγκάκια;

Γίνεται η δημοτική αρχή να διέπεται από τόση ανοησία; Όχι, φυσικά. Η απόφαση να ξηλωθούν τα παγκάκια δεν πάρθηκε για το αποτέλεσμα που θα παράξει αλλά **για το αξιακό πρόσημο** που έχει και γι’ αυτό που θέλει να εκπέμψει.

Η απόφαση του δήμου δεν επιδίωκε να «συνομιλήσει» με τις ανάγκες της πόλης, έστω και τις στρεβλές, αλλά να δηλώσει τις κυρίαρχες αξίες της συστημικής πολιτικής που εκπροσωπεί. «Στους κατατρεγμένους και φτωχούς δεν τους πρέπει χώρος να σταθούν ανάμεσά στους χορτάτους», αυτό δηλώνει το ξήλωμα. **Συστημική αξία** που η κυρίαρχη πολιτική αγκομαχά

να την κάνει **λαϊκή αξία.** Οι ντυμένοι να αποδιώχνουμε τους ρακένδυτους αλλά να υποκλινόμαστε στους καλοραμμένους, αυτό δηλώνουν τα παγκάκια της πλατείας και τα κλαμπ στα νησιά. Κι αυτές οι «αξίες» να τροφοδοτούν ατομικές συμπεριφορές, συλλογικές στάσεις και πολιτικές επιλογές.

Αυτή είναι η βασική επιδίωξη της δημοτικής αρχής Μπακογιάννη. Να «εκπαιδεύσει» τους κατοίκους της πόλης. Να κοιτούν καχύποπτα τον πρόσφυγα, τον μετανάστη που κατά τεκμήριο είναι φτωχοί και μετά όλους τους φτωχούς της πόλης, τον άνεργο, τον άστεγο, τον τοξικοεξαρτημένο, τον χωρίς σύνταξη γέροντα και τη γερόντισσα.

Στην πλατεία Βικτωρίας η αλληλεγγύη απαντά στην ανάγκη και συναντά τη ζωή

Γι' αυτό άλλωστε, αποκρύβουν ότι **οι πρόσφυγες στην πλατεία Βικτωρίας έχουν πάρει άσυλο,** δηλαδή αναγνωρίστηκαν επίσημα από το ελληνικό κράτος ότι είναι **πρόσφυγες με τη νομική έννοια.** Δεν έχει πια σημασία για τις αξίες της συστημικής πολιτικής. Η καπιταλιστική βαρβαρότητα και οι κάθε φορά πολιτικοί της εκπρόσωποι χρειάζονται να κάνουν λαϊκή «αξία» τούτη την ασχήμια και τη μισανθρωπιά. Οι «επιτροπές κατοίκων» που συστήνει η δημοτική παράταξη του Μπακογιάννη γίνονται για να πειστούμε ότι έγιναν κιόλας λαϊκές κι ύστερα να διατρέξουν ελεύθερα τους δρόμους και τις γειτονιές της πόλης και να μολύνουν την ομορφιά της ανθρωπιάς.

Γι' αυτό ξηλώθηκαν τα παγκάκια της πλατείας Βικτωρίας. Κι οι πρόσφυγες δεν έφυγαν. Άπλωσαν μόνο τις κουβέρτες τους κατάχαμα και ξεκουράζουν το κορμί τους στις πλάκες.

Ένα μήνα μετά, η αλληλεγγύη, που δεν έφυγε ποτέ από την πλατεία και από την περιοχή, ήρθε κι ενώθηκε με την αποφασιστικότητα των ανθρώπων για ζωή κι ελευθερία. Κι έφτιαξε καινούρια παγκάκια. Στην αρχή με χρώματα πάνω σε χαρτιά. Παγκάκια της φαντασίας, φτιαγμένα από χέρια παιδικά και μουτράκια χαμογελαστά μέσα στην απόγνωση της κατάστασης. Κι ύστερα, παγκάκια της φτώχειας αλλά αληθινά, με παλέτες και μπογιές που ξεκουράζουν πρόσφυγες ξανά. Και μαζί με αυτά άρχισαν να έρχονται ξανά εκείνες οι τρυφερές γιαγιάδες που κουβαλούν σακούλες με τρόφιμα για να φιλέψουν τους ταλαιπωρημένους πρόσφυγες.

Έτσι τώρα στην πλατεία Βικτωρίας με αφορμή πέντε δημοτικά παγκάκια **αναμετρούνται οι αξίες.** Εκείνες που αυξάνουν εκθετικά τη φτώχεια και μισούν τους φτωχούς κι εκείνες που

αγωνίζονται ενάντια στη φτώχεια και στέκονται αλληλέγγυα με τους φτωχούς και τους κατατρεγμένους.

Από τη μια βρίσκεται η δημοτική αρχή Μπακογιάννη, που με «αρρενωπό στυλ φέρελπι νέου» και «ευρωπαϊκό κοσμοπολιτισμό» ξηλώνει παγκάκια και μαζί την ανθρωπιά... κουβαλά ανορθολογισμό, σκοταδισμό και πολιτιστική καθυστέρηση και υπερασπίζεται το κέρδος, τον πλούτο και το χρήμα, τις πιο ταξικές έννοιες της ανθρώπινης ιστορίας...

Από την άλλη βρίσκεται η αλληλεγγύη των φτωχών που με δυο παλιόξυλα υπερασπίζεται ζωή κι ελευθερία, δικαιοσύνη κι ισότητα κι ίσως τελικά να διεκδικήσει μια άλλη κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, πολέμους και καταπίεση...

Γι' αυτό όλο το επόμενο διάστημα στην πλατεία Βικτωρίας θα δώσουμε τη μάχη του παγκακιού... **αυτοί θα ξηλώνουν κι εμείς θα δημιουργούμε! Για να νικήσουν οι αξίες των φτωχών και των καταπιεσμένων!**

*εκπαιδευτικού και δημοτικής συμβούλου Αθηναίων

Πηγή: selidodeiktis.edu.gr